

PRZEMIANY
DEMOGRAFICZNE
EUROPY
ŚRODKOWEJ
OD XVIII WIEKU





MIECZYŚLAW JERZY KĘDELSKI
(1946-1998)

Profesora Mieczysława Jerzego Kędelskiego poznałem na jednym z posiedzeń Sekcji Demografii Historycznej Komitetu Nauk Demograficznych PAN. Ponieważ obaj dojeżdżaliśmy do Warszawy, Profesor z Poznania, a ja z Zielonej Góry, to często nasze rozmowy kontynuowaliśmy

w pociągu. Prowadzone tam dyskusje obejmowały interesującą mnie demografię historyczną.

Rozmowa na ten temat była bardzo pouczająca, szczególnie dla mnie historyka, bo Profesor był demografem i ekonomistą. W latach 1965-1969 studiował ekonomię w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, gdzie w latach 1970-1971 odbył studia doktoranckie, by od roku 1971 podjąć tam pracę w charakterze pracownika naukowo - dydaktycznego. W uczelni tej przeszedł całą drogę naukowego awansu od starszego asystenta w latach 1971-1973, adiunkta (1973-1983), docenta (1983-1991), profesora nadzwyczajnego (1991-1997), po profesora zwyczajnego, którym został w roku 1997. Jedynie habilitował się poza swoją uczelnią, bo w roku 1983 w Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Od samego początku związał się ze statystyką i demografią, w których zdobywał znaczącą pozycję naukową. Umożliwiło mu to osiągnięcie coraz wyższych stanowisk, najpierw jako kierownika Pracowni Demografii i kierownika Katedry Statystyki i Demografii, by wreszcie zostać wybranym prodziekanem Wydziału Planowania i Zarządzanie swojej uczelni. Podobnie było i na forum ogólnopolskiego środowiska naukowego, a szczególnie w Komitecie Badań Demograficznych PAN, do którego należał od roku 1974, a w latach 1984-1991 pełnił nawet funkcje kierownika Sekcji Demografii.

Jego dorobek naukowy można podzielić na trzy okresy. W latach 1969-1976 swoją uwagę koncentrował na statystyce, a przede wszystkim na opracowaniu metod analizy relacji cen wolnorynkowych w czasie i przestrzeni. Rezultatem tych badań była praca doktorska, która została przetłumaczona na język rosyjski i wydana w roku 1974 w Moskwie.



CZWARTEK 23.10.2008 ROKU
AULA A UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
AL. WOJSKA POLSKIEGO 69

Część oficjalna

- 9.45 powitanie gości dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ, Dziekan Wydziału Humanistycznego UZ i dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ Dyrektor Instytutu Historii UZ,
10.00 prof. dr hab. Janusz Witkowski, *Wprowadzenie do metodologii badań demograficznych*, Wiceprezes Głównego Urzędu Statystycznego
10.15 wspomnienie profesora Mieczysława Kędelskiego

Obrady

- 10.40 *Rozwój myśli demograficznej prof. Mieczysława Kędelskiego w świetle dokumentów archiwalnych a wydawnictw prasowych. Analiza porównawcza*, Piotr Kowalski, Żary
11.00 *Polski Instytut Badań Zagadnień Ludnościowych w latach 1931-1939*, Jan Berger, Warszawa
11.20 *Liczyby życie ludzkie, myśli, nadzieje i zagrożenia*, Tomasz Jaworski, Zielona Góra
11.40 *Demografia francuska i jej percepcja w poznańskim środowisku naukowym*, Jan Paradysz, Poznań
12.00 *Die methodische Zugänge in der tschechischen demographischen Forschung der letzten 20 Jahren*, Alice Velková, Praga
12.20 *Perspektywy rozwoju demograficznego Województwa Lubuskiego (w kontekście najnowszej prognozy demograficznej)*, Lucyna Nowak, Warszawa
12.40 *Transformacja zasobów siły roboczej w świetle różnych źródeł informacji*, Elżbieta Gołata, Poznań
13.00 dyskusja
13.30 przerwa na kawę
14.00 *Przemiany społeczno-demograficzne na Górnych Łużycach w XVIII wieku*, Agnieszka Lipińska, Zielona Góra
14.30 *Nowy szacunek ogólnej wielkości zaludnienia Wielkopolski i wskaźników jego struktury u schyłku XVIII wieku*, Zbigniew Chodyła, Zielona Góra
14.50 *Pruska statystyka i myśl demograficzna w XVIII wieku*, Hanna Kurowska, Zielona Góra
15.10 *Wartość poznawcza opublikowanych wyników spisów ludności Krakowa w II poł. XIX wieku w świetle analizy zachowanych ankiet spisowych*, Lidia A. Zyblikiewicz, Kraków
15.30 *Kuracjusze uzdrowiska w Busku w dobie rozbiorowej w świetle sprawozdań lekarskich*, Cezary Jastrzębski, Kielce
15.50 dyskusja
16.10 przerwa na kawę
16.30 *Przeludnienie agrarne a zagraniczne migracje Polaków w XIX wieku i III RP*, Cecylia Leszczyńska, dr Lucja Lisiecka, Warszawa
16.50 *Die tschechische sozial-ökonomische Auswanderbewegung in der zweite Hälfte des XIX Jahrhunderts*, Jaroslav Vaculík, Brno
17.10 *Migrace do měst Frýdku a Místku v 19. století (Migracje do miast Frýdku i Místku w XIX wieku)*, Radek Lipovski, Ostrava
17.30 *Emigracja z Ostelbien do Ameryki Północnej w XIX w. Stan i kierunki badań*, Małgorzata Radomska, Szczecin
17.50 *Religijne tło emigracji ze Środkowego Nadodrza do Południowej Australii w połowie XIX wieku*, Anitta Maksymowicz, Zielona Góra
18.10 dyskusja - podsumowanie pierwszego dnia obrad
19.00 uroczysta kolacja



PIĄTEK 24.10.2008 ROKU
SALA 108 UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
AL. WOJSKA POLSKIEGO 69

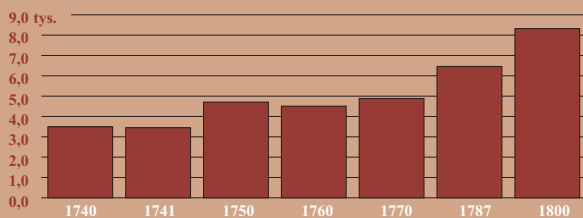
Obrady

- 9.00 *Der demographische Umbruch vom 18. zum 19. Jahrhundert am norddeutschen Beispiel*, Rolf Gehrmann, Frankfurt (Oder)
- 9.20 *Przemiany demograficzne w ośrodkach górniczo-hutniczych Górnego Śląska u progu wielkiej industrializacji (od końca XVIII do połowy XIX wieku)*, Jan Kwak, Rzeszów
- 9.40 *Mieszkańcy Pabianic w latach 1793-1865 skład narodowościowy i wyznaniowy*, Arkadiusz Rzepkowski, Łódź
- 10.00 *Ruch naturalny mieszkańców Torunia w XVIII wieku*, Krzysztof Mikulski, Toruń
- 10.20 *Przemiany demograficzne i socjotopograficzne wśród toruńskich katolików w XIX wieku*, Agnieszka Zielińska, Toruń
- 10.40 *Ludność Czerwieńska w latach 1876-1900 w świetle akt Urzędu Stanu Cywilnego*, Jolanta Skierska, Zielona Góra
- 11.00 dyskusja
- 11.30 przerwa na kawę
- 12.00 *Zur Nationalitätsstruktur des Paulanerordens der deutsch-tschechischen Provinz und ihre Änderungen im siebzehnten und achtzehnten Jahrhundert*, Jiří Mihola, Brno
- 12.20 *Od kopalni miechowskich bożogrobców do największego miasta na Górnym Śląsku. Fenomen Królewskiej Huty w XIX stuleciu*, Jacek Kurek, Katowice
- 12.40 *Aktywność zawodowa kobiet, dyskryminacja na rynku pracy i czynniki je warunkujące*, Marzena Książkiewicz, Poznań
- 13.00 *Zapomniana grupa społeczna o potrzebie badania służby domowej na ziemiach polskich*, Radosław Poniak, Białystok
- 13.20 *Służba domowa w strukturach społeczno-demograficznych miasta na przykładzie Białegostoku w XVIII wieku*, Iwona Kulesza-Woroniecka, Białystok
- 13.40 *Akuszeczka wiejska w Galicji w XIX w. w świetle kościelnych aktów chrztu (przykład Zarzecza, pow. niżański)*, Arkadiusz Maślach, Lublin
- 14.00 dyskusja
- 14.30 przerwa na kawę
- 14.50 *Przemiany umieralności w wielkomiejskim Szczecinie w latach 1877-1938 w świetle koncepcji przejścia epidemiologicznego*, Dariusz Szudra, Szczecin
- 15.10 *Kształtowanie się nowoczesnego modelu śmiertelności w środowisku miejskim w latach 1873-1938*, Konrad Wnęk, Kraków
- 15.30 *Malżeństwa międzywiejskie parafian rzymskokatolickiej parafii Monasterzyska na przełomie XVIII i XIX wieku*, Konrad Rzemieniecki, Wrocław
- 15.50 *Konkubiny w katolickiej parafii w Ząbkowicach Śląskich w latach 1801-1870*, Anna Miesiąc, Wrocław
- 16.10 *Zagadnienia demograficzne garnizonu twierdzy srebrnogórskiej 1775-1860*, Tomasz Przerwa, Wrocław
- 16.30 *Epidemie w parafii Pszczew w XVIII wieku na tle klęsk elementarnych w Wielkopolsce*, Karolina Korenda, Pszczew
- 16.50 dyskusja
- 17.10 zakończenie obrad



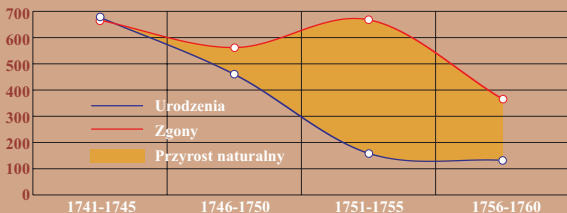
W 1740 r. w wyniku wojny prusko-austriackiej o sukcesję austriacką Zielona Góra zajęta została przez oddziały pruskie i włączona do państwa Fryderyka II.

LUDNOŚĆ W LATACH 1740 - 1800



W okresie 1740-1800 ludność Zielonej Góry wzrosła o ok. 140%, a średnio w ciągu roku w mieście przybywało ok. 100 mieszkańców. Zdecydowanie największy wpływ na tak znaczny przyrost ludności miała polityka kolonizacyjna władz pruskich, a mniejszy przyrost naturalny.

RUCH NATURALNY LUDNOŚCI W LATACH 1741 - 1760



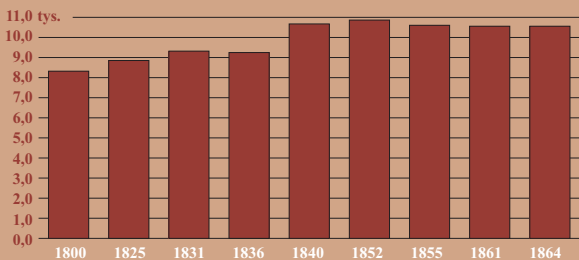
Dominującą gałęzią gospodarki osiemnastowiecznej Zielonej Góry było sukiennictwo. Ze spisu ludności śląska przeprowadzonego w 1787 r. wynika, iż w branży tej pracowało 1236 osób.

- 51 szewców
- 28 krawców
- 33 płócienników
- 15 bednarzy
- 28 postrzygaczy sukna
- 10 kowali
- 15 szmuklerzy
- 9 stolarzy
- 11 pończoszników
- 7 cieśli
- 46 winiarzy
- 7 ślusarzy
- 38 rzeźników
- 6 powroźników
- 38 piekarzy

O randze miasta świadczy fakt, iż w omawianym okresie w Zielonej Górze znajdowało się 11 budynków królewskich, z tego 9 budynków celnych i akcyzowych, 1 budynek aprowizacyjny oraz 1 budynek strażniczy. Ponadto 32 budynki miejskie i władz kościelnych, w tym 3 kościoły (ewangelicki, katolicki i cmentarny), ratusz, 2 domy miejskich oficjeli, 4 magazyny, szpital oraz 4 domy browarników. W skład miasta wchodziło również 1 070 budynków mieszkalnych, 28 folwarków rolnych, 3 gospody oraz 13 młynów.

W XIX w. Zielona Góra weszła jako miasto ponad 8 tysięczne, do lat 70-tych XIX obserwować można niewielkie tempo przyrostu liczby ludności.

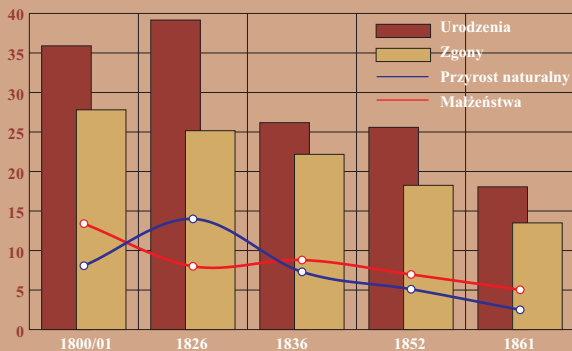
LUDNOŚĆ W LATACH 1800 - 1864



Przyczyn nikłego rozwoju demograficznego miasta należy upatrywać w nawiedzających Zieloną Górę epidemiach ospy, tyfusu oraz cholery. Pierwsza połowa XIX w. to okres trudny dla zielonogórskich sukienników. Nalożenie przez Rosję barier celnych na wyroby sukiennicze doprowadziło do wielu bankructw, jak również do migracji sukienników zielonogórskich do Królestwa Polskiego. W latach 1822-1823 z Zielonej Góry wyemigrowało łącznie 175 rodzin sukienników.

W mieście odnotowywano niewielki, aczkolwiek dodatni przyrost naturalny.

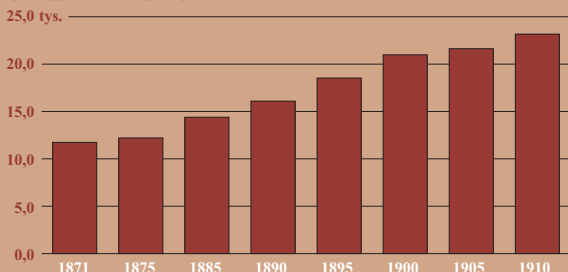
MAŁŻEŃSTWA I RUCH NATURALNY LUDNOŚCI NA 1000 LUDNOŚCI W LATACH 1800 - 1861



W wyniku dodatniego przyrostu naturalnego liczba ludności miasta zwiększyła się o 119 osób w 1826 r., o 37 w 1836 r., o 80 w 1852 r. oraz o 54 osoby w 1861 r.

Okres od lat 70. XIX w. do wybuchu I Wojny Światowej charakteryzował się dynamicznym wzrostem liczby ludności miasta.

LUDNOŚĆ W LATACH 1871 - 1910



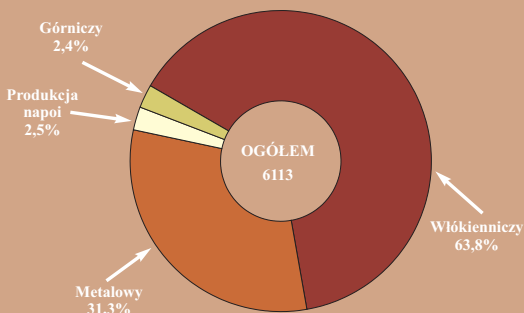
Ludność Zielonej Góry w omawianym okresie wzrosła w stosunku do 1871 r. o ok. 100%, a w stosunku do stanu z 1800 r. o ok. 180%, w ciągu roku w mieście przybywało odpowiednio 293 i 135 osób. Najbardziej dynamiczny przyrost ludności występował w ostatnim 10-leciu XIX, bowiem średnio rocznie miasto zwiększało się o ok. 500 osób.

Dynamiczny wzrost liczby mieszkańców związany był ściśle z dobrą koniunkturą gospodarczą i rozwojem przemysłu, a co za tym idzie stałym dopływem siły roboczej i wysokim poziomem przyrostu naturalnego.

RUCH NATURALNY LUDNOŚCI W LATACH 1871 - 1910

Lata	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
1871.....	95	262	232	30
1875.....	140	451	343	108
1880.....	90	415	332	83
1885.....	154	452	446	6
1890.....	147	656	400	256
1895.....	175	629	441	188
1900.....	191	692	468	224
1905.....	163	614	480	134
1910.....	159	556	393	163

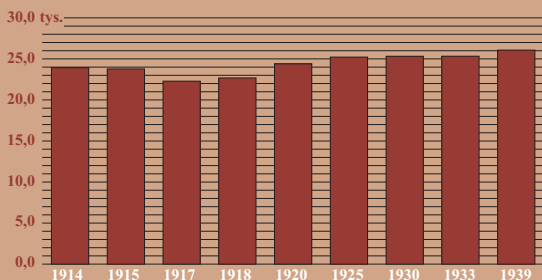
PRACUJĄCY W PRZEMYSLE W 1913 R.





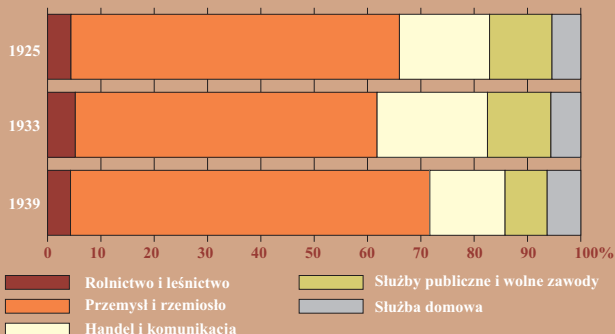
W okresie I Wojny Światowej ludność Zielonej Góry zmniejszyła się o ok. 5%, spowodowane było to stratami wojennymi oraz niską liczbą urodzeń. Ubytek ludności został dynamicznie odbudowany w pierwszych latach po zakończeniu działań wojennych i już w 1920 r. ludność miasta wzrosła o 5% w stosunku do 1914 r. i o ponad 7% w stosunku do 1918 r.

LUDNOŚĆ W LATACH 1914 - 1939



W drugiej dekadzie lat 20. XX w. Zielona Góra liczyła ponad 25 tys. mieszkańców i taki stan z niewielkimi zmianami utrzymywał się do wybuchu II Wojny Światowej. Do spowolnienia dynamiki przyrostu ludności miasta przyczyniły się problemy gospodarcze jakie przeżywała Europa i Świat w dwudziestoleciu międzywojennym, co wiązało się z likwidacją miejsc pracy oraz z pojawieniem się problemu bezrobocia.

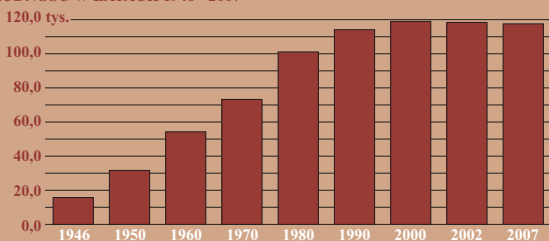
STRUKTURA ZAWODOWA MIESZKAŃCÓW ZIELONEJ GÓRY W LATACH 1925 - 1939





Przed wybuchem II Wojny Światowej (1939 r.) liczba mieszkańców Zielonej Góry wynosiła 26 076 osób, w tym ok. 350 osób było narodowości polskiej. W lutym 1945 r., kiedy miasto znalazło się we władaniu radzieckiej armii, w Zielonej Górze znajdowało się ok. 4 tys. cywilów. W następnych tygodniach liczba ta wzrosła do 7 tys. dzięki Niemcom, którzy powrócili do miasta po nieudanej ucieczce za Nysę, pod koniec roku w mieście znajdowało się już 12 346 osób. Na skutek polityki nowych władz Niemcy stopniowo zmuszani byli do opuszczenia swoich siedzib (w sierpniu 1945 r. pozostało w mieście ok. 3 tysięcy Niemców). Pozostali jeszcze fachowcy niezbędni w uruchamianych zakładach przemysłowych, ale i oni ostatecznie zostali wysiedleni w 1958 r.

LUDNOŚĆ W LATACH 1946 - 2007



LUDNOŚĆ WEDŁUG PŁCI W LATACH 1960 - 2007

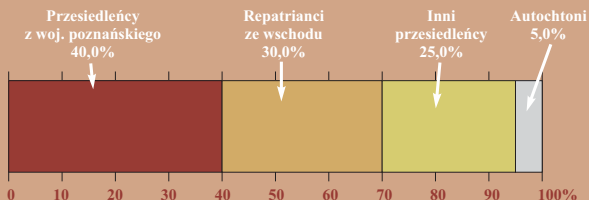
LATA	Mężczyźni	Kobiety	Kobiety na 100 mężczyzn
1960	26369	27922	106
1970	35685	37471	105
1980	48799	52292	107
1990	54875	59251	108
2000	55777	62326	112
2002	55678	62684	113
2007	55208	62315	113

Lata powojenne charakteryzują się dynamicznym wzrostem ludności Zielonej Góry. Od 1946 r. do 1980 r. ludność Zielonej Góry zwiększyła się ponad 6-krotnie. Na zdecydowany wzrost ludności miasta, w pierwszych latach po wojnie, wpływ miał m.in. brak zniszczeń wojennych i napływ osadników, awans do rangi stolicy województwa oraz szybki rozwój przemysłu.

PRZESIEDLEŃCY I REPATRIANCI W LATACH 1945 - 1950

LATA	Przesiedleńcy	Repatrianci
1945	8795	6564
1946	12251	12018
1950	19561	10514

STRUKTURA POCHODZENIA REGIONALNEGO MIESZKAŃCÓW ZIELONEJ GÓRY W 1946 R.



RUCH WĘDRÓWKOWY LUDNOŚCI W LATACH 1950 - 2007

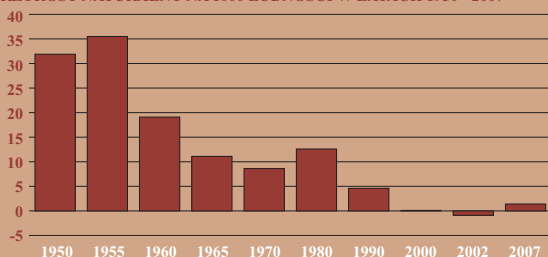
LATA	Napływ	Odływ	Saldo migracji
1960.....	2207	1661	546
1965.....	2599	1478	1121
1970.....	3024	1613	1411
1980.....	3959	2172	1787
1990.....	1815	1248	567
2000.....	1241	1114	127
2001.....	1299	1165	134
2002.....	1427	1204	223
2003.....	1514	1402	112
2004.....	1241	1502	-261
2005.....	1314	1383	-69
2006.....	1655	1711	-56
2007.....	1569	1898	-329

W drugiej połowie XX w. utrzymywało się dodatnie saldo migracji, dopiero w pierwszych latach XXI w. w wyniku niekorzystnego bilansu przyrostu naturalnego i ruchu wędrownego, Zielonej Górze zaczęło ubywać mieszkańców.

RUCH NATURALNY LUDNOŚCI W LATACH 1950 - 2007

LATA	Ruch naturalny				Przyrost naturalny
	małżeństwa	urodzenia żywe	zgony		
			ogółem	w tym niemowląt	
1950.....	472	1377	367	179	1010
1955.....	556	1682	306	131	1376
1960.....	588	1196	226	61	970
1965.....	442	944	252	29	692
1970.....	727	1040	409	30	631
1980.....	930	1897	643	26	1254
1990.....	704	1194	957	22	237
2000.....	653	941	933	11	8
2002.....	543	867	965	8	-98
2007.....	756	1154	987	6	167

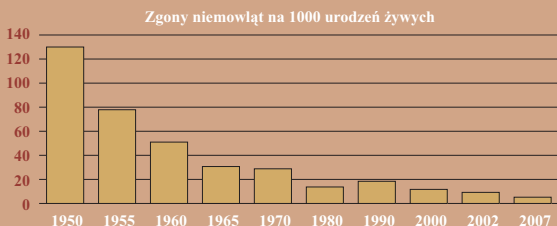
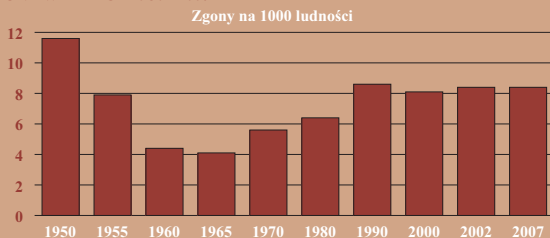
PRZYROST NATURALNY NA 1000 LUDNOŚCI W LATACH 1950 - 2007



Od początku lat 50-tych do lat 80-tych XX wieku tempo wzrostu ludności miasta kształtowane było przez przyrost naturalny. W 1950 r. oraz w 1955 r. przyrost naturalny wyniósł odpowiednio 31,9 ‰ i 35,5‰ (w kraju analogicznie 19,1‰ i 19,5‰) i był jednym z najwyższych w kraju.

W latach 90-tych XX w. oraz na początku XXI w. tempo przyrostu naturalnego zdecydowanie spadło osiągając ujemny bilans w kolejnych latach: 1998 r. -0,18‰, 1999 r. -0,38‰, 2001 r. -0,03‰, 2002 r. -0,85‰, 2003 r. -0,38‰.

ZGONY W LATACH 1950 - 2007



Trudne warunki życia w pierwszych latach po wojnie były przyczyną wysokiej umieralności mieszkańców Zielonej Góry. W 1950 r. wskaźnik zgonów na 1000 mieszkańców wynosił 11,6‰ (w kraju również 11,6‰), a niemowląt 130,0‰ (w kraju 102,6‰). W latach 60-tych sytuacja zaczęła się poprawiać osiągając wskaźnik 4,1‰ zgonów na 1000 ludności w 1965 r., a następnie zaczął powoli rosnać osiągając poziom ok. 8,0‰ na początku XXI wieku, taki stan rzeczy związany jest ze starzeniem się społeczeństwa.

Ludność Zielonej Góry wzrastała nieprzerwanie od 1946 r. do 2003 r. W 2003 r. w mieście mieszkało 118 730 osób, była to rekordowa ilość mieszkańców w historii miasta. Od 2004 r. liczba mieszkańców systematycznie spada.

Zielona Góra w skali województwa koncentruje

- 12,0% - ludności,
- 10,0% - ludności w wieku poniżej 18 lat,
- 15,0% - podmiotów gospodarki narodowej,
- 18,0% - pracujących,
- 7,0% - produkcji sprzedanej przemysłu,
- 25,0% - szkół wyższych,
- 14,0% - nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwach,
- 31,0% - wartości brutto środków trwałych w przedsiębiorstwach,
- 4,0% - turystycznych obiektów noclegowych.



58 powierzchnia w km²

117523 ludność ogółem



62315 w tym kobiety

2014 ludność na 1 km²

113 liczba kobiet na 100 mężczyzn

1,5 przyrost naturalny na 1000 ludności



67,6 łóżka w szpitalach ogólnych
na 10 tys. mieszkańców



39594 pracujący

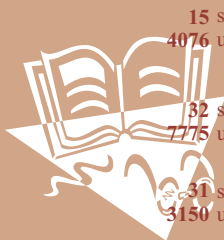
7,2 stopa bezrobocia w %



15497 podmioty gospodarki narodowej

444 spółki handlowe z udziałem
kapitału zagranicznego

11438 osoby fizyczne prowadzące
działalność gospodarczą



18 szkoły
6184 uczniowie

szkolnictwo podstawowe
dla dzieci i młodzieży

15 szkoły
4076 uczniowie

szkolnictwo gimnazjalne
dla dzieci i młodzieży

32 szkoły
7775 uczniowie

szkolnictwo ponadgimnazjalne
dla młodzieży

31 szkoły
3150 uczniowie

szkolnictwo policealne

2 szkoły
18891 studenci

szkolnictwo wyższe



960 miejsc
144038 widzowie

kina stale



22180 zwiedzający
17114 muzealia

muzea



14 obiekty
1090 miejsca noclegowe

turystyczne obiekty
noclegowe



27388 czytelnicy
431839 księgozbiór

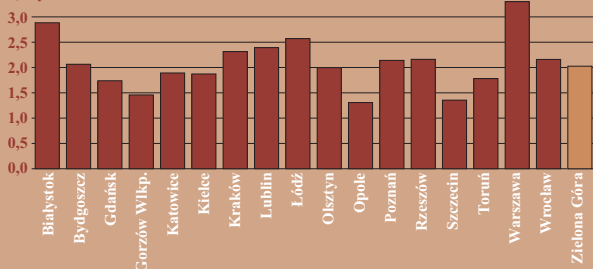
biblioteki publiczne

LUDNOŚĆ ZIELONEJ GÓRY W PORÓWNIANIACH KRAJOWYCH W 2007 R.

Zielona Góra pod względem liczby ludności, jest najmniejszym miastem w rankingu miast będących stolicami województw i jednocześnie zajmuje najmniejszą powierzchnię - 58 km². Pod względem gęstości zaludnienia Zielona Góra plasuje się na 9 miejscu (2014 osoby na km²), najgęściej zaludnionym miastem jest Warszawa (3299 osoby na km²), następnie Białystok (2880), Łódź (2568) oraz Lublin (2386). Na końcu listy znajdują się: Opole (1313), Szczecin (1357) oraz Gorzów Wlkp. (1463).

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA NA 1 KM²

3,5 tys.



Najbardziej sfeminizowaną stolicą województwa jest Łódź (120 kobiet na 100 mężczyzn), następnie Warszawa i Lublin (117), Olsztyn (116), Poznań (115), dla Zielonej Góry wskaźnik ten podobnie jak w Opolu, Białymstoku oraz Bydgoszczy wynosi 113. Najniższe wskaźniki feminizacji występują w Szczecinie i Gorzowie Wlkp. (110). Średnia dla kraju wynosi 107.

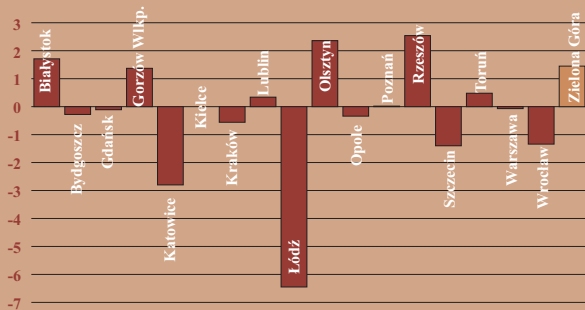
LUDNOŚĆ WEDŁUG PŁCI W TYS.

Wyszczególnienie	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
Warszawa	1706,6	784,8	921,8
Kraków	756,6	353,9	402,7
Łódź	753,2	342,6	410,6
Wrocław	632,9	295,6	337,3
Poznań	560,9	261,3	299,6
Gdańsk	455,7	215,8	239,9
Szczecin	407,8	193,7	214,1
Bydgoszcz	361,2	169,2	192,0
Toruń	206,6	95,7	110,9
Lublin	351,8	162,1	189,7
Katowice	312,2	147,6	164,6
Białystok	294,1	137,8	156,3
Kielce	205,9	97,5	108,4
Olsztyn	175,7	81,5	94,2
Rzeszów	166,5	78,7	87,8
Opole	126,7	59,4	67,4
Gorzów Wlkp.	125,4	59,7	65,7
Zielona Góra	117,5	55,2	62,3

Spśród 18 miast wojewódzkich 9 ma ujemny przyrost naturalny ludności. Pierwsza na liście jest Łódź (-6,5 na 1000 ludności), następnie Katowice (-2,8) oraz Szczecin (-1,4)

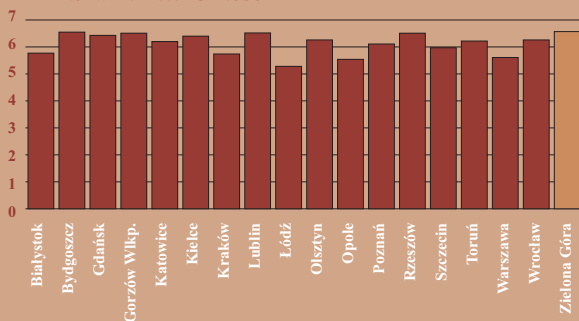
W grupie siedmiu miast o dodatnim przyroście naturalnym przoduje Rzeszów (+2,5), dalej znajduje się Olsztyn (+2,4), a trzecie miejsce przypada Zielonej Górze (+1,5).

PRZYRÓST NATURALNY NA 1000 LUDNOŚCI



Zielona Góra wraz z Bydgoszczą przoduje w rankingu miast wojewódzkich, w liczbie zawartych małżeństw na 1000 osób - wskaźnik dla tych miast wynosi 6,6. Najmniejszą aktywność w zawieraniu małżeństw przejawiają mieszkańcy Warszawy (5,6), Opola (5,5) oraz Łodzi (5,3).

MALŻEŃSTWA NA 1000 LUDNOŚCI



RUCH NATURALNY LUDNOŚCI

Wyszczególnienie	Urodzenia żywe	Zgony		Przyrost naturalny
		razem	w tym niemowląt	
Warszawa	17325	17442	79	-117
Kraków	6755	7167	49	-412
Łódź.....	6008	10860	24	-4852
Wrocław.....	5636	6471	50	-835
Poznań.....	5581	5568	37	13
Gdańsk.....	4541	4591	25	-50
Szczecin.....	3701	4263	25	-562
Bydgoszcz	3486	3588	23	-102
Toruń.....	1975	1879	9	96
Lublin.....	3341	3225	18	116
Katowice	2697	3572	32	-875
Białystok	2723	2223	15	500
Kielce.....	1747	1748	12	-1
Olsztyn	1720	1322	10	398
Rzeszów.....	1555	1146	7	409
Opole.....	1020	1062	5	-42
Gorzów Wlkp.	1240	1069	10	171
Zielona Góra	1154	987	6	167

Zielona Góra zalicza się również do miast o największym wskaźniku urodzeń żywych na 1000 ludności, wskaźnik ten dla miasta wynosi 10,0. Lepszymi osiągnięciami mogą pochwalić się tylko Warszawa i Olsztyn (10,2) oraz Poznań i Gdańsk (10,1). Najniższą liczbę urodzeń żywych na tysiąc ludności wykazują: Kielce (8,5), Opole (8,3) oraz Łódź (8,0).Wskaźnik krajowy wynosi 10,2 (w tym dla miast 9,7).

Miastami o najniższym wskaźniku zgonów na 1000 ludności są: Rzeszów (7,1), Białystok (7,6) i Olsztyn (7,8). Zielona Góra wraz z Opolem ze wskaźnikiem 8,6 zajmuje 6 miejsce wśród miast wojewódzkich. Najwyższą śmiertelność odnotowują: Łódź (14,4), Katowice (11,4) oraz Szczecin (10,6). Wskaźnik dla kraju wynosi 9,9 (w tym dla miast 9,7).

MIGRACJE WEWNĘTRZNE I ZEWNĘTRZNE LUDNOŚCI

Wyszczególnienie	Migracje wewnętrzne			Migracje zewnętrzne		
	napływ	odpływ	saldo	napływ	odpływ	saldo
Warszawa	43603	37921	5682	749	646	103
Kraków	7051	6784	267	427	336	91
Łódź.....	15216	17032	-1816	162	418	-256
Wrocław	13124	13284	-160	645	704	-59
Poznań.....	13456	16208	-2752	108	414	-306
Gdańsk	4884	5589	-705	506	604	-98
Szczecin	3885	4555	-670	201	207	-6
Bydgoszcz	2772	4753	-1981	155	331	-176
Toruń.....	2119	2868	-749	61	213	-152
Lublin.....	3275	4647	-1372	88	190	-102
Katowice	2793	4043	-1250	104	447	-343
Białystok	2666	3235	-569	117	185	-68
Kielce.....	1453	2625	-1172	67	151	-84
Olsztyn	2570	2414	156	63	213	-150
Rzeszów.....	2890	2316	574	44	101	-57
Opole.....	1174	1727	-553	87	205	-118
Gorzów Wlkp.	1306	1591	-285	68	141	-73
Zielona Góra	1492	1750	-258	77	148	-71

Dodatnie saldo migracji na 1000 osób posiadają tylko cztery miasta wojewódzkie: Warszawa (3,41), Rzeszów (3,21), Kraków (0,49) oraz Olsztyn (0,04). Pozostałe miasta wykazują ujemne saldo migracji stałej. Najwyższe Kielce (-6,10), Bydgoszcz (-6,01), Poznań (-5,53), Zielona Góra z saldem -2,86 wraz z Gorzowem Wlkp. zajmuje 10 miejsce.



Uniwersytet Zielonogórski został utworzony 1 września 2001 r. z połączenia Politechniki Zielonogórskiej (powstała w 1965 r. jako Wyższa Szkoła Inżynierska) i Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego (powstała w 1971 r. jako Wyższa Szkoła Nauczycielska). Strukturę dzisiejszej uczelni tworzy 10 wydziałów. Uniwersytet ma prawo do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie: elektrotechniki, historii oraz matematyki, a także do nadawania stopnia doktora w zakresie II nauk (w tym z historii).

Instytut Historii swymi korzeniami sięga 1973 r., gdy został utworzony w ramach Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. Od 2001 roku jest jednostką Uniwersytetu Zielonogórskiego. Funkcje dyrektorów Instytutu Historii pełnili profesorowie Hieronim Szczegółka, Kazimierz Bartkiewicz, Czesław Osękowski, Wojciech Strzyżewski, Dariusz Dolański. Obecnie w Instytucie zatrudnionych jest 34 pracowników naukowych.

W 2004 r. Państwowa Komisja Akredytacyjna przyznała Instytutowi Historii ocenę pozytywną, odnoszącą się do programu i organizacji studiów, stanu kadry dydaktycznej, warunków lokalowych oraz perspektyw rozwoju kierunku historia na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Od 1993 r. Instytut wydaje własny rocznik pt. „Studia Zachodnie”, zaś w latach 2000-2005 ukazało się 6 tomów kolejnego wydawnictwa Instytutu z serii „Historia”. Od 2004 roku ukazuje się czasopismo firmowane przez Instytut i Pracownię Epigrafiki pt. „Studia Epigraficzne”, natomiast w 2007 r. wyszedł pierwszy tom rocznika, wydawanego we współpracy z Instytutem Politologii UZ pt. „Studia nad Historią, Kulturą i Polityką”.

W Zielonej Górze działa aktywnie od ponad 50 lat oddział Polskiego Towarzystwa Historycznego. Obecnie zielonogórski oddział PTH liczy ponad 60 osób, zrzeszając pracowników naukowych Uniwersytetu Zielonogórskiego, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum Wojskowego w Drzonowie, Muzeum Miejskiego w Nowej Soli, Archiwum Państwowego w Zielonej Górze oraz nauczycieli i inne osoby zainteresowane historią.



Urząd Statystyczny w Zielonej Górze działa na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88 poz. 439 z późniejszymi zmianami).

Do zadań Urzędu należy w szczególności:

- organizowanie i prowadzenie badań statystycznych,
- przeprowadzanie narodowych spisów powszechnych,
- udostępnianie i rozpowszechnianie wynikowych informacji statystycznych,
- przedstawianie Wojewodzie, Marszałkowi, posłom, senatorom, organom samorządu terytorialnego oraz innym instytucjom, wynikowych informacji statystycznych w zakresie i terminach określonych w programie badań i opracowań statystycznych oraz w planie wydawniczym Urzędu,
- prowadzenie krajowych rejestrów urzędowych: podmiotów gospodarki narodowej i podziału terytorialnego kraju,
- popularyzacja wiedzy o statystyce.

Urząd Statystyczny w Zielonej Górze poza wykonywaniem zadań zawartych w Statucie Urzędu, stanowi również podstawowe zaplecze informacyjne, analityczne i metodyczne administracji rządowej, instytucji samorządowych oraz jednostek sektora publicznego i prywatnego.

Dostarcza dane, opracowuje analizy oraz prognozy statystyczne, m.in. z zakresu demografii, rynku pracy, wynagrodzeń, infrastruktury komunalnej, finansów przedsiębiorstw, inwestycji i środków trwałych, postępu naukowo-technicznego, umożliwiając przedsiębiorcom podejmowanie skutecznych decyzji inwestycyjnych, dając orientację w koniunkturze gospodarczej, co zdecydowanie zmniejsza ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej.

Urząd Statystyczny to instytucja otwarta na współpracę z podmiotami gospodarczymi oraz organizacjami przedsiębiorców, zaangażowana w rozwój społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy, posiadającą wysoko wykwalifikowane kadry, działające na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego regionu.

2008
MIĘDZYNARODOWA
KONFERENCJA NAUKOWA
W ZIELONEJ GÓRZE

Organizatorzy



Urząd Statystyczny
w Zielonej Górze

Patronat medialny

